

Clariss. Amplissimoq; V.

DN. HERMANNO VUL-
TEJO VVETTERANO, ILLU-
STRISSIMÆ DOMUS HASSIACÆ CON-

siliario; Vicecancellario Academico Marburgi; Jure-
consulto & Professori celeberrimo, Domino

& Patrono suo observando,

Salutem.

Uoties bonam illam professionem mecum
perpendo, amplissime & celeberrime Domi-
ne Vicecancellarie, Patrone observande,
quam DN. N. IESUS CHRISTUS coram
Pontio Pilato Præside Romano nostri causâ testatam
fecit (perpendo autem mecum, quoties dignitatis Re-
gium & veritatis Propheticum atq; Sacerdotale munus
ejus animo complector) simul pectori prorsus infidet,
non tam quòd interrogatus, *An igitur Rex es tu?* Pilato
respondit: *Tu dicis me Regem esse.* more gentis ex ore
ejus quæsitū affirmans: quàm quòd addidit: *Ego in hoc
natus sum* (nempe in Regem, ac ut nullum dubitationis
vestigium relinqueret, adjecit) *Et in hoc veni in mundum,
ut dem testimonium veritati.* Quæ sanctissima professionis
verba ideò S. Paulus ad beatum & solum illum Princi-
pem, Regem Regum, & Dominum Dominorum em-

phaticè refert, 1. Timoth. 5. v. 13. ut hoc ipso Timotheum suum obtestetur, ut præscripta sibi mandata seruet maculae & culpae omnis expers: quippe huic uni Regum Regi, ac omnium iudici redditurus rationem, cum illustrem adventum suum ostendet temporibus suis.

Hæc cum ita sint, demirari satis non possum non tam Judæos pridem jam tum personam, tum munus Christi, præsertim Regium, elevantes, ac blasphemantes (quo nomine etiam Solomonem, mero odio Christi, *Mamzer*, hoc est scorti filium vocant) quam quod è nostris hominibus nō desint, qui Regiam Davidis lineam per Solomonem ad Christum defluere negent, eamq; in Nathanis stirpem perperam (uti docebimus) transferant: non solum veterum unanimem consensum hac in parte exauctorantes, sed etiā judæis ultrò id gratificantes, quod illi magno mercentur, nempe, ut Genealogiā Christi ex alia, quam promissionis linea Regia, contra quam oportet, derivemus.

Etenim, ut quasi prælibando hæc breviter attingamus, quomodo D N. N O S T E R ex alia, quam ex Solomonis linea Regia nasci in Regem potuit, si quod disertè Apostolus habet, Act. 13. v. 23. ex semine Davidis SECUNDUM PROMISSIONEM excitari debuit, De Solomone enim promissio habetur, ejusq; stirpe, *suscitabo semen tuum post te, quod egredietur de utero tuo, & firmabo regnum eius.* 2 Sam. 7. v. 12. 1. Par. 28. v. 5. & cap. 29. v. 1. Unde disertis verbis mentio fit promissionis Davidi factæ, de non abolenda lucerna Regia (nēpe ex Solomone deducta) tum sub Roboam, 1. Reg. 11. v. 36, & 15. v. 4. tum sub

Ioram

PRÆFATIO.

Joram, 2. Reg. 8, v. 19. 2. Paral. 21. v. 7. Aut igitur prærogativam dignitatis Regiæ alteri, quàm Solomoni ex omnibus filiis David ulpiam promissam esse ostendendū eis est: aut fatendum in Nathanis lineam non magis debuisse aut potuisse transferri, quàm ad Adoniam regnum pertinuit: ac proinde ante Messia adventū Solomoni lineā nequaquam abolitam esse: quod nos ex collatione locorum sacre scripturæ, & necessariis inde depromptis argumentis, cuivis non contentioso abundè probabimus, frustra Ocholia & Iechonia nobis opponentibus.

At enim promissionem Solomoni cum conditione factam regerunt, dicente Domino, 1. Paral. 28. v. 7. *Et firmabo regnum eius usq. in æternum. SI PERSEVERAVERIT FACERE præcepta mea & judicia, sicut & hodie.* Esto, regnum cum conditione promissum sit, sicut ad ipsummet Solomonem Deus, 2. Paral. 7. v. 17. inquit *Tu quoq. si ambulaveris coram me, sicut ambulavit Pater tuus, & feceris juxta omnia quæ præcepi tibi, & justitias meas, judiciaque servaveris: suscitabo thronum regni tui, sicut Pollicitus sum David Patri tuo, dicens, Non auferetur de stirpe tua vir, qui non sit Princeps in Israel.* At verò quid hinc sequitur? Anne propterea defecit stirps Solomonis Regia, etsi regni principatus tandem desuit? Non ita Dominus, sed addit: *Si autem aversi fueritis & dereliqueritis justitias meas & præcepta mea, quæ proposui vobis, & abeuntes servieritis diis alienis & adoraveritis eos: Evellam vos de terra mea, quam dedi vobis, & domum hanc quam sanctificavi nomini meo, projiciam à facie mea, & quæ sequunt: quib⁹ exiliū eis & destructionē urbis minatur, non excidiū & deletionem stirpis, licet à*

PRÆFATIO.

sceptro Regio depulsa, in Ducatum post Babylonicam captivitatem verterit. Exemplo res perspicua fiet. Promissio terræ Chanaan toti populo Israelitico nō nisi sub conditione facta fuit, ut si in viis Domini incederent inhabitarent eam: sin secus exterminarentur ex ea, nec solum decem tribus, sed etiam domus Iuda. At verò hinc non sequitur, populum Israeliticum penitus excisum esse, aut populum Dei esse desiisse. Pari modo si vel maximè propter Solomonis transgressionem ejus posterità gradu Regio in exilium missi sint: ac nemo post destructam urbem in Regiæ dignitatis fastigium amplius evectus sit, non tamen ideo consequens est stirpem Solomonis Regiam, licet Principali nō autem Regia dignitate postmodum fungentem, penitus excisam esse, ejusve jus in Nathanis lineam translatum fuisse.

Causa est, quia Deus expressè promissit, se misericordiam suam à Solomone non ablaturū, sicut abstulit à Saul, quem amovit à facie sua, quæ de regni successionem dicta esse, & stirpe ejus liquet, ex oppositione Saulina, ut de æterna salute jam nihil dicamus. Quin, si iniquè aliquid gesserit, arguam eum (inquit Dominus) in virga virorum, & in plagis filiorū hominum, 2 Sam. 7. v. 14. & 15. Quomodo: nempe, ut se per Prophetam Ahiam explicat, cum inquit: Et affligam semen David super hoc (De peccato Solomonis & ejus posteris ex semine Regio Solomonis agitur.) VERUNTAMEN NON CUNCTIS DIEBUS. 1. Reg. 11. v. 39. Hinc ibidem v. 36. inquit: Filio autem ejus (nempe Solomonis Roboamo) dabo tribum unam, ut remaneat lucerna David servo meo CUNCTIS DIEBUS coram me in Ierusalem civitate, quam elegi, ut esset nomē meum ibi. Hinc etiam

etiam 2. Sam. 7. v. 6. testatur: *Et fidelis erit domus tua & regnum tuum usque in aeternum ante faciem tuam. & thronus tuus erit firmus jugiter.* Quæ omnia lineæ Regiæ respectu dicta esse, quæ per Solomonem propaganda fuit, nemo non videt, nisi qui nihil videt.

Quomodo igitur misericordiam suam à Solomone, quo ad regni successionem, non dicitur Deus abstulisse æquè, ac à Saule, quem amovit à facie sua, deleta tandem omni eius stirpe, si Regiæ dignitatis prolapsa Salomoniaca æquè intercidit, atq; Saulis, & ante Messiam adventum, cuius typum gessit, est abolita? Imò quomodo non mutationem divinæ voluntatis secum trahet, si non castigaturus Deus semper eius posteros & rursus abolevisse eius stirpem penitus, dicatur? Quomodo item domus David ratione Solomonis eiusque stirpis (quæ semen & domus David καὶ ἔσχατον in Scripturis dicitur) firmata est jugiter, si typus non recto tramite decucurrit ad compus, hoc est ad Messiam, ex Regiâ Solomonis linea oriundum?

Apparet igitur vel doctissimos παρρησιασμοῦ τὸ ἐπομένον deceptos esse, qui cum civilem regni terreni administrationem conditionalem fuisse cernerent, statim putarunt, etiam stirpis Regiæ per Solomonem propagationem merè fuisse conditionalem, perinde ac si Christus non ex ea linea, cui soli promissio facta est, in Regē nasci, licet non terrenū, sed cœlestē debuerit. Atq; spiritualis regni Christi successio in Regiâ Solomonis lineā carnalē ita cū stirpe eius devincta est, ut ex divini decreti beneplacito pendēs ad dona Dei μεταμέλῃτα, donorumq; omniū principē Messiam pertineat, quo sit ut nefas sit

eam vel à Solomonis lapsu vel ejus posterorum peccatis ullatenus suspēdi. Itaq; usq; dum veniret Schilo, in quo promissio est completa, interire stirps regia secundum promissionem soli Solomoni, factam, neutiquam potuit: licet regio dignitatis fastigio, quoad carnalē sceptri administrationem spoliari, ac tandem ad extremum humiliari potuit.

Ex his efficitur, quantumvis castigatio tum in Solomone, tum in Roboamo Filio ejus præcipuè cœpit, sub quo decem tribus defecerunt, & duravit usque ad captivitatem Babylonicam; postea etiam ipsa dignitas Regia ad principatum Ducatus in Zorobabele ex Phadaja recidit, ac tandem ad Legislatores devenit, donec omnibus è medio sublati, strata est via Legislatori, Duci & Regi cœlesti: tamen ex ipso quantumvis sicco trunco Isai, ex lumbis Davidis SECUNDUM PROMISSIONEM CHRISTUM Regem gloriæ, hæredem paterni regni ex virgine Regia Solomoniaca in Regem naturum esse: Linea Regia per Solomonem ad ipsam decurrente, ita ut etiam hac in parte Davidis beneficentias firmas Deus nobis ostenderit, ut Christus in omnibus primas teneret: licet ipsius Regnum, ut pote veri Dei ac hominis, omniumque Iudicis, non sit de hoc Mundo, sed melioris substantiæ, ut dictum est.

Hæc mihi causa potissimum fuit, amplissime Domine Vice-cancellarie, Patrone observande, cur post tot Theologorum uberes messes, ego in hanc inclytam Academiam, veluti in agrum fertilissimum Booz, trāsatus, cum Ruth Moabitide, Spicilegium hoc instituerim, uti spero

PRÆFATIO:

3

spero, Domino Messis haud invito: partim ad familiæ herciscundæ jus in Genealogia Domini & Servatoris Nostri, qui factus est frater noster, exactius perscrutandum & veluti recognoscendum: partim memet in cœlestis Booz familiam magis magisq; insinuandum.

Quia verò non defuturos reor, qui hæc non alia de causa arrosuri sint, quàm quòd insanabile maledicendi cacœthes nonnullos tenet; vel quia multi sua mordicus defendere cœrant, nec nisi domi nata pro genuinis agnoscunt, qui quasi ad stateram sic ad arbitrium suum veritatis sententiâ exigunt; vel deniq; quia inveteratas & ab aliis temerè haustas opiniones nō pauci divinis hypothesibus & postulatis longè anteferunt, non uno nomine adeundus mihi fuit arbiter & patronus tam intelligēs, quàm pollens, qui exulcerato hoc seculo sua auctoritate vel defenderet rectè dicta, vel minus rectè posita sua emendaret prudentia (quis n. ita Suffenus est, ut sibi soli placeat? sibi soli plaudent?) interea tamen pro æquanimirate sua idem meū studiū contra Sycophantarū morsus & aculeos, haberet sibi commendatum.

Eum, vir amplissime, juxtaq; consultissime, in te uno me habiturum omnino inter omnes eximium, quis nescit, nisi qui VULTEIOS nescit? Modò ad hæc nostra quantumvis de rebus maximis non maxima, oculos animumq; advertere dignatus fueris. Equidem ex quo tibi à Nobili viro, DN. GUILHELMO STUCKIO, Tigurinorum doctorum Theologo primario, nunc quidem magno cum patriæ meæ, totiusque Ecclesiæ Christianæ detrimento, beatè in Domino defuncto.

B

amico

amico tuo hereditario, meo verò Præceptore & Patro-
no æternum colendo, commendatus, omnē non modo
favorem, & benevolentiam, sed etiam beneficentiam,
in me meosq; persenti tuā, adeo ut de egregia in me vo-
luntate tua dubitare nefas ducam: de hujus etiā disser-
tatiunculæ tutela fidenter præsumam. Taceo quòd ita
omnium in te oculos & ora converteris, ut unus habe-
aris juris tã divini quàm humani faciliè princeps, adeo-
q; in Theologico hoc studio nostro omne punctum tu-
lisse videaris: quo in studio (ut ex te audire memini) tibi
conferescere & conquiescere volupe.

Suscipe igitur à cliente perexiguo mun⁹ in se qui-
dem argumenti dignitate & pondere haud exiguum,
sed tamen mea cultoris inopia ejusmodi, quod nisi abs-
tuæ amplitudinis patrocinio splendorem accipiat, fa-
cilè in capsa, inque obscuritatis situ (ut & alia) apud
me delitescat. Qualecunq; tamen est, id simul cum au-
ctore commendatum quæto habere perge. Dominus
JESUS, æternus Dei Filius, Princeps ille Regum ter-
ræ, qui lavit nos à peccatis nostris per sanguinem suum
& fecit nos Reges & Sacerdotes Deo & Patri, sanctifi-
cet nos totos, teq; ad emolumentum illustrissimæ Do-
mus Hassiacæ, Ecclesiæq; & Academiz hujus ornamen-
tum in longam ætatem saluum & incolumem præstet,
Amen, Marpurgi prid. Cal. Octob. 1607.

T. Amplitudini
deditissimus
Raphael Eglinus Iconius